

8. Téged, gyermek, pedig hívnak / Az Isten prófétájának,
Hogy utat készíts az Úrnak, / Ki ellene áll pokolnak.
9. Vezérelsz minket hozzája, / Mert ő az üdvösség útja,
Kit jóvoltából az Atya / A tévelygőknek mutata.
10. Ily kegyelmes volt az Atya, / Tekintve romlott sorsunkra,
Mert mennyországból meglátott, / Szent Fia vérén megváltott.
11. Azért nézz reánk Úr Isten, / Kik megvakultunk a bűnben,
Gerjessz Szentlelket szívünkben, / Hogy élhessünk mi
lelkünkben.
12. Dicséret néked, szent Atyánk, / Ki uralkodol mennyekben,
Szent Fiaddal mindörökké, / Szentlélekkel egyetemben.

» *Amikor pedig eljött Erzsébet szülésének ideje, fiút szült... A nyolcadik napon eljöttek körülmetélni a gyermeket, és apja nevéől Zakariásnak akarták nevezni. Anyja azonban megszólalt, és ezt mondta: Nem, hanem János legyen a neve. De ezt mondták neki: Senki sincs a rokonságodban, akit így hívnának. Ekkor intettek az apjának, hogy milyen nevet akar neki adni. Ő pedig egy írotáblát kért, és ezt írta rá: János a neve. Mindnyájan elcsodálóztak. És azonnal megnyílt Zakariás szája, megoldódott a nyelve, beszélni kezdett, és áldotta az Istent... Apja, Zakariás, betelt Szentlélekkel, és így prófétált: Áldott az Úr, Izráel Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az ő népét... (Lk 1,57.59–64.67–68)*